

OB DESETI OBLETNICI ZMAGE NAD NAZIFASIZMOM

SPOMNIMO se naših padlih

VIKTOR OREL
rojen v Trstu 30. 11. 1912
padel na danšnji dan pred
desetimi leti v Bazovici

VALENTIN PETAROS
rojen v Bortiu 9. 2. 1904
umrl 1. 12. 1943 v Portorozu

STANKO SAVRON
rojen v Kopru leta 1922
padel 8. 3. 1944 pri Ribnici

ALBIN SKABAR
rojen v V. Repnu 23. 3. 1927
sel v partizane 14. 9. 1943

BOGOMIR SANCIN
rojen v Beki (Kozina) 5. 6. 1924
padel 15. 10. 1943 v Rovinju

ALFREDO SIGNORACCI
rojen 28. 5. 1924
padel 2. 5. 1945 na Općinah

FIORELLO SEMERIA
rojen v Izoli 11. 12. 1928
umrl 11. 5. 1945

IVAN SANCIN
rojen v Dolini 2. 1. 1913
sel v partizane 1941, pogrešan

DRAGO SOSIC
rojen v Sv. Križu 11. 1. 1922
padel 19. 9. 1943 v Vrtojbi

PETER RACMAN
rojen v Trstu 27. 4. 1925
pogrešan

JAKOB RUSIC
rojen v Labini 2. 10. 1909
padel 6. 2. 1945

EZIO ROCCO
rojen v Trstu 1. 4. 1921
padel 1. 9. 1944

GUGLIELMO SALVAGNO
rojen v Trstu 27. 8. 1911
umrl 26. 12. 1944 v Buchenwaldu

LJUBO SIMCIC
rojen v Dobrovem 21. 6. 1923
ustreljen 29. 4. 1944 v Gorici

SKLADATELJ, KI MU JE KRUTA USODA ONEMOGOČILA NADALJNJE DELO

Šestdesetletnica MARIJA KOGOJA

Genialni skladatelj, čigar dela so zelo težko izvedljiva, se je rodil v Trstu

Pred tremi dnevi je imel 60 let Marij Kogoj, slovenski komponist, ki mu je bolezni v najlepših letih na krut način preprečila, da bi nadaljeval svoje delo, ki bi ga mogoče dvignito na prvo mesto med slovenskimi skladatelji.

Njegova sestra, ki živi v Trstu, piše o njem:

Marij Kogoj skladatelj šestdesetletnica živi danes v Mengsu, živjo onemogočen v pozabljeno. Značilno je, da tudi v tej hudi bolezni ni pozabil nič, kar se tiče svetega glasbe.

Sposinja se vsega, kar je ustvaril po svojem obolenju. Pred 4 leti sva bila z njegovim sinom, sedaj pokojnim, v dvorani doma, kjer je upravitev odprala radio; izvajal se je koncert. Bolesni mu gledati ga, kakor je dirigiral in se smejal od sreče v veselju.

Rodil se je v Trstu, Trg Starje mitnice št. 18, 27. aprila 1895. Otraška leta je preživel v Kanalu ob Soči. Tam je začel že zgodaj igrati na majhen klavirček, ki si ga je sam kupil. Nekoliko ga je učil Mihael Zega, upokojeni učitelj. Sicer je bilo njegovo delo, da je za ves mesec prahlil in mleko kavino in jemanč, to delo je opravljalo zelo rad ob sprem-

Ijavlja svojih napefov. Kadarkje mogel, je skočil v cerkev, ki je bila pred našo hišo. Na koru je pognal meh in skočil natro pred orgle; nazadžil je hotel ujeti melodijo, ki jo je imel v glavi. V soli je bil zelo nadaren, zato so ga spravili v nemško gimnazijo v Gorico. Učiteljica Karolina Leban, ki še živi ga je učila nemščino, pok. župnik Pešenkar matematike k izpitu pa ga je spremljal Zega. V soli je bil odličnik; zadnje leto je študiral privatno, češ da mu Šola jemlje preveč časa. Za praznika je prihajal domov, kjer je orglal v cerkvi v Anhovem, večasi tudi v Kanalu. Kot četrtošolec je imel koncert v Gorici, menda zelo slabo obiskan. Kaže da je bil zelo pogumen, ker se je upal nastopiti s koncertom. Menida v četrtni je izstopil iz Alojzijeviča in se vzdrževal sam; pomagali pa so mu tudi Vidmarjevi, kjer je stalovan. Bil je za organista v cerkvi sv. Petra in poznej v Podgori.

Leta 1914 je šel na državno konservatorij na Dunaj. Pravil mi je, da mu je prof. Schrecker rekel: »Imel sem že talenta, a takega kot vime.« Zatem je šel k prof.

Schoenbergu. Dokler ni imel begunške podpore, je delal v neki tovarni, da se je preživil. »Akote ni manjkovalo. Zgodilo se je tu-

di, da nisva kam imela iti spati in nju je policija aretirala, a naju končno ob osmih izpuštila, čeravno je stražnik na vse kripilje trdil, da sva vohna, ker sva moj. Andante za goshi in klavir ter odlomki iz operice »Crne maske« (na koncertu Kogoj-Bravničar, leta 1925), meš zbor, slovo (Varaždin), meš zbor Trpeča srca (Ljubljana). Razen tega je napisal libret za opero »Bogomila« ter uglašbil tri dejansko opero »Crne maske«, izvajana v Ljubljani 1929.

Njegova dela so preveč v zatisju, mogoče zato da bi ne nadkril del drugih glasbenikov. Zdi se mi, da se mu dela krivica. In njegev »Crne maska«, zakaj se ne igrajo? Pravijo, da so pretežke? In pred 25 leti so bile morda lažje?

Gоворil mi je še o svojih načrtih, toda njegova bolezni, ki ga je tako zdaj prizadela, je zamorila vse. Ima tudi 14 fug, le natisnjene niso.

Slovenski bibliografski katalog (tretje, 4. l. 1932) navaja sledete njegova dela:

Troje solospovov s klavirjem (Jaz se te bom spomnila, Sprehod v zimi, Istrski motivi 1919; Samospovi (Zvezcer, Da sem jaz Jezus, Gazela), izdala GM 1921. Piano (2 klavirski suite), Requiem (moški zbor), Barčica, Nageljni poljski (meš. zbor), Otoške pesmi (12 napefov, Trst), Večerni zvon (meš. zbor, CG 1912), Trenutek (meš. zbor, NA XIII), dve narodni harmonizirani in prizeleni Flajšmanova »Lahko noč« (Pevce I, III) in samospov »Otožnost« (Trije labodi).

NOVE KNJIGE

IVAN RIBIĆ

Gozdovi so mi povedali

O pisatelju Ivanu Ribiču bi najprej rekli, da je v zadnjih letih izdal že več knjig in se z njimi kot mlad pisatelj uspešno uveljavil v slovenski književnosti. Najprej je izdal knjigo pravljic, potem sta lani sledili noveli »Stopinje v snegu« in »Zgodba o zakladih«. Za tem je izšel ponatis njegovega romana »Ljudje otočja reke«, zdaj pa je Kmečka knjiga izdala zbirko treh novel pod naslovom »Gozdovi so mi povedali«.

Razen tega, da je mladi pisatelj v kratkem času izdal štiri knjige, piše o njem ugotovili še kaj. Na žalost pa nis je osvojil božični našel velikih literarnih oblikovalcev. Le nekaj je v slovenski književnosti takih del, za katere lahko rečemo, da je snov velikih dñi umetniško oblikoval, umetniško preprljivo obdelana. Dela Ivana Ribiča, čeprav niso brez vseh slabosti obetajo, da bo morala prav Ribič tisti, ki poznal dogodek obnovljene občine umetniško oblikovati, prikazati ljudi objektivno, ne zgolj v črnobeli tehniki in v ospredje priporočevanja postaviti ljudi v vsej njih resničnosti, z vsemi njihovimi duševnimi pretesami, ljudi iz katerih notranjih konfliktov raste tudi napetost dogajanja. Ribičova zadnja knjiga nam to obeta.

Knjiga »Gozdov« so mi povedali obsegata tri novele. V prvi, »Koča nad slapom«, prikazuje pisatelj komandanata brigade Marka, ki je v borbi popustil, povzročil propad svoje edinice in se ranjen v strti znajde v skriti tiskarni, ob partizanah Dani in Francu, svojem tovarju, v članu divizijskega sodišča, ki mu je poverjeno raziskati Markov primer. Kljub napetemu zunanjemu dogajjanju pa pisatelja zanima predvsem nekaj drugega. To je etični problem krievne in odgovornosti partizanskega komandanta, problem, ki nastane v samem junaku, ga goni v deserterstvo, potem pa ga vendarle spravi na pravo pot. Tudi druga novelek »Urti« iz Jurjevega borštja, je podobna. Tudi v tej novelek obnavljava pisatelj vpraševanje krvide kmeta, ki v svoji naivnosti vodi Nemce nad partizansko polniščico, je obsojen na prisilno delo, pa se končno sodi sam. Tretja novelek pa je nekakšno drugačna in je bolj baladna zgodba o srotu, kmečkemu fantu, ki zamanjša sreče na svetu in ki kot parazit dobiti način, ki veje iz zgodbe.

Upričavence so morda primbom kritike, ki očita Ribiča neživljenjskost Jugavcov, razvelenosť in nepričlivost filozofskih razmišljanj teh. Vse to najedno tudi v teh novelah. Morda bi pisatelj očital lahko tudi neko krajevno in stvarno neodločnost, zelo abstraktnost, ki veje iz zgodbe. Vsa v prvi novelek »Koča nad slapom« skoraj preveč idiličen prostor, preveč namerno odmaknjen kraj in preveč nalašč ustvarjen za občinsko življenje. Vendar pa je pisatelj tako pridobil nekakšno srečo v dogodkov in ga ne zanimajo samo zu-

nanja dogajanja, temveč predvsem ljude in z vsemi njihovimi problemi, psihološkimi, moralnimi in idejnimi političnimi. Pisatelj topel odnos do ljudi, pa je še posebne odkide.

Ce pa bi omenil še pisateljev izredno živaben in impresiven način pisanja, zanimivo pripovedovanje in dramatično napetost, bi s tem povedal podobno o Ivanu Ribiču, od katerega si smem že marsikaj obetati. Njegov nagli vzpon in način pisanja nam to vero samo utruje.

Slovenske balade in romance

V času ko vse povezuje podzemna zanjanje za poezijo in je isti pojaz zaznati tudi pri nas, smo prav za pojavljanje zanjanja za domačo pesem, dobili pa knjizni trg novi izdajo slovenskih balad in roman. Knjiga, ki jo je pod naslovom »Slovenske balade in roman«, izdala založba Kmečka knjiga v Ljubljani, je zaradi popularizacije pesništvja namenjena najbolj širokemu krougu naših ljudi. To kaže je osnovna ideja izdaje: knjiga vsebuje namreč izključno balade in romanice, torej pripovedne pesmi, blizu preprostem človeku. Namen knjige kaže tudi ilustracije. In končno, kratek uvod v preprosta razlaganje pesmi, s skopimi biografiskimi podatki, vse to prav tako zasledjuje isti namen. Govorimo torej lahko o pesniški zbirki za najširši krog.

Slovenske balade in romanice smo dobili že v samostojnih zbirkah. Prva je izšla leta 1912. Izdala jo je Mohorjeva družba v Celovcu, uredila pa sta jo Jakob Sket in Josip Wester. Velika zanjanje zanjo je bilo povod za drugo izdajo, ki je pod imenom »Slovenske balade in romanice«, vse v enem zborniku, izdala založba Kmečka knjiga v Ljubljani. Ta je podobna, vendarle pa je v preprostem človeku. Namreč izključno balade in romanice opremila z ilustracijami, ki so jih zelo bogato ilustrirana. Maksim Gaspari in Vido Birolla, ki sta knjige balad in romanice opremila z ilustracijami, sta priznana slovenska umetnica. Toda kaže so njune ilustracije zanimive, za marsikatero pesem, zlasti za narodno, primerno, pa bi vendarle rekle, da so morda le preživete. Knjiga pa ni zato niti bolj »ljudska«. Ilustracije enega izmed sodobnih, bolj modernih slovenskih likovnih umetnikov, bi vrednost knjige še povzdigne.

KNJIGA 54

Te dni smo dobili na knjižni trgu knjige, ki pa pravzaprav ni niti knjiga v pravem pomenu besede, niti ni nova. Iz vendarle pa je tako tesno povezana s knjigami, da ji moramo med novimi knjigami posvetiti vsaj nekaj besed.

Letos že tretje leto izdaja mesečnik posvečen knjigam, vprasanjem založništva, knjigotržstva in knjižnic. Pravzaprav je izhajal že prej, dasi v skromnejši obliki. Toda potem so slovenske založbe, ki mesečnik zdaj izdajajo, razširile program, poskrbeli za novo uredništvo, razširile krog sodelavcev. In tako smo dobiti najprej mesečnik z naslovom »Knjiga 53«, za tem pa »Knjiga 54«. Letos izdaja »Knjiga 55«, vsak mesec ena številka. Lanski letnik, ki je bil zaključen sicer že decembra, je zdaj izdel vezan v enem samem zvezku.

Knjiga je vedno bila in bo se ostala nenadomestljiva posredovalka vseake resnične kulture. Revija »Knjiga 54«, oziroma letos »Knjiga 55«, pa je ona poslanška, ki povezuje vse tiste, ki slovensko knjigo izdajajo, širijo v beroje; slovenske založbe, pisatelje, kritike, knjigarnarje in bralce. Vse tiste, ki te revije se ne

poznajo, bi opozorili na pestro in zanimivo vsebino. To glasilo slovenskih založb prinaša predvsem krajsko kritično-informativna poročila o novih izdajah na slovenskem knjižnem trgu. Novitetam je posvečena precej prostora. Vsak ljubitelj domače knjige bo našel v posameznih številkah najbolj zanesljive informacije o izdajah, ki so izšle, ki bodo izšle, ali pa jih založbe še pripravljajo. Seveda pa je edina vsebina.

Izredno zanimivi so sestavki, ki obnavljajo razne aktualne probleme našega založništva, prevajalstva ali domače književnosti. Povsem originalna je rubrika esenciranja s slavnimi književniki, v kateri razni avtorji pripovedujejo o svojih srečanjih z velikimi pisatelji, domačimi in tujimi. Tudi pregledi inozemskih slovenskih, prinašajo posamezne številke. In potem so še razni članki o knjižnicah, eserci o raznih večjih lepoloslovnih delih, zanimivosti o knjigah iz tujega sveta, izvirne pesmi, odlomki lepoloslovnih del. Skratka vse, kar ima s knjigo in literaturo nekaj zveze, najde mesto v tej edinstveni reviji, ki si je tudi v ostalih predelih države, pridobila laskavo priznanje.

Sl. Ru.

Zadružno podjetje "VINOSAD" KOPER

čestita delovnemu ljudstvu za praznik dela 1. MAJA

TRGOVSKO PODJETJE „AVTO-JADRAN“ KOPER - TEL. 82

čestita vsemu delovnemu ljudstvu socialistične domovine za delovni praznik 1. MAJ

Invalidsko podjetje «TOBAK» - Koper

Ob obletnici praznika dela 1. maja 1955 želimo delovne ljudstvu in našim odjemalcem mnogo nadaljnjih uspehov

„JADRAN-DRVO“ IZVOZ-UVODZ

RIJEKA - RIJEČKI NEBODER

«Jadran -

GORIŠKI IN BENEŠKI DNEVNIK

V GRADIŠKI ZASEDAL POKRAJINSKI SVET

Izvoljen je bil prvi predsednik pokrajinskega sveta vzajemnih blagajn

Pred dnevi so se sestali v Gradiški člani sveta pokrajinske vzajemne blagajne. Sestanka se je udeležilo vseh 11 odbornikov, ki so jih 14. aprila izvolili predsedniki občinskih vzajemnih blagajn. Namen sestanke je bil izvolitev prvega predsednika pokrajinskega sveta vzajemnih blagajn po zakonu o zdravstveni pomoči neposrednim obdelovalcem zemlje. Se pred volitvami je začasni komisar dr. Testa poročal odbornikom o delu, ki je bilo izvršeno v času predvolilnega kampa. Poročal je tudi o današnjem finančnem stanju in omenil najvažnejše točke zdravstvenega programa vzajemnih bolniških blagajn.

Največ glasov je pri volitvah za predsednika pokrajinskega sveta prejel Francesco Brumati (10), ki je bil tudi izvoljen. Tudi podpredsednika pa so z glasovi izvolili Rocca Madriro. V izvršni odbor so bili izvoljeni še Marino Cechet, Miroslav Lutman in Mario Ballaben.

Novaizvoljeni predsednik se je zahvalil dr. Testi za izvršeno delo in izrazil upanje za tesno sodelovanje vseh odbornikov v pokrajinskem svetu. Obujbil je tudi, da bo poskrbel za čim boljšo delovanje vzajemnih blagajn v korist neposrednih obdelovalcev zemelje.

Talinski podvigi šestnajstletnika

Stanovnici Ul. Mamelli so se oddahnili, ko je policija zaprla 16-letnega S. P. iz Gorice, ki je trem družinam napravil precej sitnosti. V zadnjem času je bilo zagrenih več tativ in tem delu mesta, toda nihče ni mogel ugotoviti, kdo so tativi. Med prvimi je bil okrajen Alfredu Spelot iz Ul. Mamelli, nato pa Vitoria Didič, prav tako iz Ul. Mamelli. Končno je zmanjkan denar tudi Angelini Marostica iz Ul. Mamelli. Ker je bila tej ukradena precejšnja vsota, je Marostica prijavila tativino goriški policiji. Po preiskavi je policija na podlagi prstnih odtiskov spoznala, da gre za 16-letnega S. P. iz Gorice. Mlačenja so zaprli, nato pa poslali zaradi mladoletnosti v vzgajališče pri Benetkah. Skupno je mladi S. P. odnesel le 3.000 lir, vendar s tem njegova krivda ni manjša; užil. Padolinjevo pa so oroz-

IZPRED BENEŠKEGA PRIZIVNEGA SODIŠČA

BIVŠEGA POLKOVNIKA IN VDOVO

oprostili večletne zaporne kazni

Leta 1951 sta bila skupno obsojena na 11 let

zpora zaradi vohunstva v korist tuje države

Pred dnevi je bil na prizivni sodišči v Benetkah ponovni proces proti 64-letnemu rezervnemu polkovniku Guidu Farini, bivajočem v Gorici in proti 52-letni Giuseppini Padol in vd. Rupini, bivajoči v Krimu. Oba sta bili 1953. leta obsojeni za radi domnevne vohunstve v korist Jugoslavije. Sodišču ju je prijavila orožniška komanda iz Vidme pod obtožbo, da je Farina večkrat odšel v Jugoslavijo, kjer naj bi za svoje zasluge prejel 750.000 njenega krivda ni manjša; užil. Padolinjevo pa so oroz-

niki obtožili, da je ob koncu

1951. leta informiral nekaj vojaških silah. Polkovnik Farina je bil obsojen na sedem let zapora in na izgubo čina; Padolinjeva pa na štiri leta in 6 mesecev zapora.

Družni pravnik je bil zavoljen z odsodbo beneškega sudišča in je vložil priziv;

zahteval je večjo kazeno za obsojenca, ki sta bila v zaporu. Kot že omenjeno, je prislo do priziva, toda takrat je državni pravnik dr. Grisoli popolnoma razbil tezo svojega kolege o krvidi obec zapornikov in zahteval njuno pomilostitev zaradi pomankanja dokazov. Predsednik sudišča Frascino je z ostalimi sodniki sprejel zahtevo obrame in državnega pravnika Farino in Giuseppe Padol, ker nista storila kaznivega dejanja. Oba sta bila takoj izpuščena na svobodo.

V Gorici svečana proslava za „deportiranci“

Kot poroča goriški «Piccolo», bodo v torek dopoldne v Gorici velike svečanosti ob priliki 10. obletnice deportacij goriških in tržaških fašistov. V Gorico bo poleg tržaških predstavnikov oblasti prisel tudi škofov Santin, ki bo skupaj z goriškim nadškofom prisotvoden slavnostni masi v cerkvi srca Jezusovega. Glasbeni del maže bo izvedel celo simfonični orkester, sestavljen iz goriških in tržaških solistov. Poročajo, da bo ob tej prilikai govoril tržaški škofov.

Nam treba preveč ugibati, kaj bo govoril Santin, ki ni nikdar našel besede, da bi kakorkoli obsojil fašistična peganjanja in mučenja slovenskega naroda in naprednih Italijanov v teh pokrajnah. Vedno je bil na celu najbolj šovinističnih in reak-

cionalnih proslav, ki so bile v teh krajev organizirane za to, da ne bi morda pozabili, da reakcija in dan fašizma se vedno živita.

Z avtobusom v Turin na tekmo Italija-Jugoslavija

Prijave sprejemajo ZSPD v Ulici Ascoli stev. 1

Za nogometno tekmo Italija-Jugoslavija v Turinu bo avtobusni izlet iz Gorice. Odvod

v soboto 24. maja ob 4. zjutrat; povratak v ponedeljek 26. maja ob 9. zjutrat. Cena vožnje 4.500 lir. Numerirani prostori na stranskih tribunah so po 3.000 lir. Za prenočino in hrano bo skrbel vsak zase.

Vpisovanje na sedežu ZSPD v Ulici Ascoli 1 do 10. maja.

Vladimir Bartol: **MLADOST PRI SVETEM IVANU** (Prva knjiga)

SVET PRAVLJIC IN ČAROVNIJE

90. Peto poglavje: JOSIP GODINA IN DON LORENZO

Prepričan sem, da bi prodorni raziskovalec kljub temu našel v delih tega globokega in svojevrstnega pisatelja maršak, kar je v intimni, ceprav na zunaj manj oporni zvezzi z življiljem in odnosaji med ljudmi njegovega rojstnega mesta.*

Med takimi osebnješimi odkritiji je bilo zame odkritje

podtalnih, mneni dotelej neznanih zvez med mojim prvimi večjimi avtentičnimi tekstom »Don Lorenzon«, in med mojimi mladostnimi izkušnjami in doživetji pri Svetem Ivanu in Trstu. Moj renesančni junak in uteljenec zlodej Don Lorenzo si ni izposodil imena samo od Medicjeva istega imena, pa tudi ne samo od podblaznega Lorenza v »Črnih maskah« Leonida Andrejeva, ki jih je bil kako leto prej poslovenil Josip Vidmar in nekaj let nato uglasbil Marij Kogoj, ceprav je bilo to ime takrat v Sloveniji nekako v zraku. Doslej v mojih otroških spominih dvakrat našel na ime Lorenz. Toda je bilo ime maminemu polubratu, o katerem se v rod-

* Prav ta dan, ko sem ta stavki napisal, je pisal »Primorski dnevnik« v članku: »Ob občinskem predlogu za nazive novih ulic v Trstu – Znanje občine Slovencev in antifašistische borbe v Trstu med drugimi« Ena izmed ulic v Skedenju naj bi nosila ime tržaškega Italijanskega komedografa Itala Sveva (1861–1928). Kot je znano, je bilo prav v zadnjih treh letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da jo je zasluži, potem prav gotovo ni prav, da se temu zares nadarjenemu književniku dolobi ulica v tržaškem predmetju, kajti pa je bil

zadnjih letih ugotovljeno, da spada Svevo med največje tržaške književnike in prav zato bi bil moral že zdavnaj imeti v Trstu svojo ulico. Ce se je občinska naprava šele sedaj spomnila, da